

[Transcript] Studio N / Není místo. Proč se na střední školy nedostali ani premianti?

Je čtvrtek 18. května, posloucháte studio N, tady je Filip Titlbach.

Dnes o tom, proč se na střední školy nedostali ani premianty?

Z 9. tříd odchází nejsilnější ročník za posledních 30 let a české školství tento nápor nezvládá.

I když kraje o přicházejícím problému vědili, nenavýšili dostatečně kapacite škol.

Ani měsíc po přimačkách na střední školy řada dětí stále netuší kam a jestli vůbec vzáří nastoupí.

Co teď prožívá řada českých rodin? A proč stát nechal zajít problém tak daleko?

Brus o tom bavil s reportérkou Deníku N. Marketou Bobínovou, Marketový tej ahoj.

Měla jsem dvakrát týdně do učování, každý víkend jsem chodila na zkoušky na nečisto a hlavně jsem napsal úplně všechny testy cermatu, který byle.

Co teď prožívají deváťáci, kteří se nedostali na střední školy?

Tak a spoň podle toho, co mi sami říkali nebo co my reprodukovali jejich rodiče, tak stres určitou demotivaci, strach vlastně co bude, co je čeká.

Řada z nich nepochybně doufá, že si ještě dostane v druhem po případě dokonce ve třetím kole, ale pro něj je třeba hrozná i ta představa,

že se možná výsledky dozví až v průběhu prázdní, nebo na jejich konci, což po 9.3 je hrozně smutný.

Teď se můžeš těšit na poslední prázdniny po základce a místo toho vůbec netušíš, co tě čeká.

No a jak to teď vlastně vypará v praxi? Jaké to martyrium teď, teď rodiny musí podstupovat, když vědí,

že ten jejich potomek se prostě nedostal na tou vysněnou střední školu, nebo jakoukoliv střední školu?

Tak zaprvé oni samozřejmě museli nebo chtěli podat odvolání na ty školy stola první okola.

Tam ještě někteří z nich budou mít čanci, protože ti úplně s tím nejvyšším počnem bodů se možná dostali na dvě školy,

protože mohli podat přihlášky na dvě školy v první okole.

Takže vlastně nějaký počet dětí rovnou vlastně se dostane, což se dozví dnes nebo zítra, protože teď sačnou chodit odvolání.

Tam je hrozně negativní, že tam je talhuhta,

že ti ředitele točíš po prvním kole, musí po vychlášení,

nebo po oznámení těch výsledků, že bude vlastně děti přijatí, musí deset dnů čekat.

Zdá se to dítě rozhodné.

Jestli nastoupí na tu její školu nebo na tu druhou,

a to dokonce i když ti děti vlastně jim třeba tě rodiče jim zavolejí moje dítě,

ne nastoupí, půjde na tu druhou,

tak svým způsobem je to riziko, protože ditele, kdyby vlastně už rovnou začal volat jiným dětem

nebo psát jiným rodičům, že to její dítě se na odvolání dostalo,

protože přece jenom pak by si toto první dítě mohlo rozmyslet

a ředitel by nájdnou měl přijatá dvě děti,

takže řadatě ředitelů opravdu čeká, a to trvá, to je to těži deset pracovních dnů.

Takže jako první krok, tě rodiny většinou podají odvolání,

a to i když jsou třeba hodně nízko počadou, protože si všichni řeknou,

já to raději, zkusím, nechci prostě vinechat dvoubec nic.

Načež následně začnou hledat online, kde se otvírají druhá kola.

A tam právě je ten problém v tom,

že ty školy nevyhlašují ta druhá kola, nebo to,

že otevře nějakou třídu, že bude druhé kola na nějakou třídu na té škole.
Oni to nevyhlašují v jeden konkrétní termín, což by situaci zjednodušilo.
Oni to vyhlašují úplně náhodně.

Na začátku května, kdy vlastně měli školy termíny,
dokdy mají zdělit oznámit ty výsledky online,
jestli se ty díky dostali nebo nedostali,
protože ty si to můžeš online už najít,
i když ještě třeba nedostaneš to lejtro,
tak tam vlastně bude termíny do konce středy,
ale už v úterí některé školy začali vypisovat druhá kola
na své třeba gymnazjání třídy respektive, na jednu gymnazjání třídu.

Takže spousta dětí, která ještě ani nevidela,
jestli se vůbec dostala nebo nedostala.
Tam raději šlá, nebo všli tam ty rodiče
a stáli v těch strašlivých frontách,
takže tam se třeba stáli případy,
že tisíc rodičů tam stálo s přihláškou svých dětí,
a bylo tam 30 míst.

A tohle vlastně se dělo v následujících několika týdne,
kdy se čekalo jak dopadnou odvolání,
což bude končit vlastně teď.

To bylo opravdu Martýrům prvních týdnů,
kde prostě tě rodiče po večerech odpoledne hledali,
tam vždycky bude dva dny, kdy může se přinísta přihláška,
oni se ale snažili i do nisco nejdříve,
protože říkali si třeba hrajeroly i to,
kdy přinesu, abych tam byl,
abych vůbec ještě stihl otvírací hodiny
toho studijního oddělení,
nebo abych to stihl poslat přes datovku,
ale co když to přes datovku třeba nevíde,
nebo se chci na tu školu podívat,
takže tam opravdu byl vlastně hrozný chaos,
že se najdnou strašně moc dětí hlásilo na jediné možné věci,
co třeba se zrovna ten den otvírali.

Ono se to samozřejmě dělo vždycky,
že se určitá část dětí nedostala na vysněné školy
nebo na žádné školy,

protože přímačky skrátka jsou určitým sítem,
ale jaké děti se letos na té školy nedostali?

Dotkol se to i těch,
které by za normálních okolností na těch školách
vzledem ke svému dřívějšímu prospěchu
prostě mohli studovat?

Dotkol, protože letos
mluvíme teda především o velkých městech,
především tedy o Praze a Brnu
a vlastně prstenci okolo Prahy,
což už je středo Český kraj,
protože tam opravdu
ten nával na tymaturitní obor je
byl opravdu veliký.
A bizarní na tom je, že to vlastně
propadalo až do těch nejmíších pater,
to znamená do učniiovských oborů.
Protože tady se vlastně stalo to,
že na gymnázii, a to nemluvím
třeba o úplně těch nejprestyžnější gymnázích,
se nedostali děti,
co měli opravdu vysoký počet bodu
s vývodné přijímacích zkoušky.
Já jsem prostě se dívala,
na škodem lovala jsem s dětmi,
co opravdu jako měli na 70,
našla jsem děti, co měli nad 80
vodu s tím, že maximu město.
Toto děti by se normálně
i loni předloni v minulých letech
a to už byly silné ročníky dostali,
ale to se opravdu třeba nedostalo
dítí, co mělo 83 vodu.
V prvním kole ono se pravděpodobně
toto dítě na odvolání dostane.
To možná ani nepropadne do 2. okola
a toto je strašlivá.
A vlastně to, že se tyto děti nedostali
je zvláštní. Já jsem lovala včera
s pracovnící cermatu
s ředitelkou
vlastně toho oboru Češtiny
nebo nemi se to přijímu obor,
která de facto vlastně, nebo my se říct,
šefuje vůbec tady
tím přijímačkám s Češtiny
a ona mi samo popisovala,
že vlastně dítě, které s Češtiny má
40 vodu je strašně dobré.
Tohle dítě by mělo jít na gimpel,

to všechno sedilo, ale také si měli říct
za 14-15 let
nám tento ročník bude nastupovat na střední školy
a bude problém
musíme si připravit kapacity
zároveň vlastně to povoluje
ministerstvo školství
to ministerstvo školství pochopitelně
ty peníze i jakoby rozděloje
všem mandatorným způsobem
takže vlastně ta primární chyba
nastala na jedné straně
na straně tě samozpráv
které opravdu jako měli zřizovat
ty přijídy ty školy, měli si to prostě spoučítat
vymohodem to zase není úplně tak,
že loni jich bylo hrozně málo
ale to z nich bylo hrozně moc
ono to jako roztlo dynamicky
takoby i v minulých letech to nebylo
jak si říkal úplně ideální
ale teď prostě je to ta špička toho ledovce
ten nejistěnější ročník to mělo být připraveno
zároveň i ten stát
měl víc slačit
i to ministerstvo školství mělo víc slačit
mělo možná víc to zjednodušit
možná, že měli vlastně udělat
ten krok, který těch přístý byl premier
že požádají hygieny, aby povolili
zvýšit kapacity ve třídák
protože tam jsou prostě maxima
a 30 řáků tak třeba povodit
35 mít to prostě připravené
upozorňovat tam prostě
vlastně spoustu věcí se nesešlo
a dopadlo to takto
nicméně asi ta největší chyba
ale není jediná je na straně vlastně krajů
no a proč to nevěřile
když to trvalo 15 let
15 let kdy to mohli řešit
protože mimo jiné
i z toho důvodu, že školství

není to, co vyhrává volpy
to není to, o čem jsem loví
vlastně je velkým celospolečenským tématem
přímačky se řeší v době přímaček
v Dubnu se udělají přímačky
tak nějak jako se se to začne zaznamenávat
na začátku 15 začnou chodit výsledky
udělá se veliké halo
strašně moc je to řešit, to není po prvé
jenom teď je to ještě víc
protože jsou větší fronty v druhých kole
protože děti je ještě víc
třeba tisíc stavy v Praze
td. 15
ale
já si strašně bojím, já do chvíře to nestanela
svojím, že se se stane to té, co v jiných lete
že se to teď bude ještě několik měsíců
intenzivně řešit, nebo možná na mě kolik týdnů
dokonce černace pro řadu těch
dětí situace nějak vyřeší
zaskučí jsou kromě školství
těj rodiny tak nějak jako si
utahnou o pasky, popučují si
těch větších městek to nějak zvládnou
kdy desítky tisíc ročně navířknou si
uv, nějak jsme to vyřešili
už o to v nechceme slyšet, bylo to hrozné
a ta situace bude podobná
mimo chodem, to není tak, že
zase příští rok to skončí
svým způsobem na těch základní školách
v náslovících čtyřech letech
ta situace je velmi podobná
takže ještě minimálně čtyři roky se bude
hlásit strašně moc děti mimo jiné
i kvůli tomu, že třeba ten ročník
2008, který byl nejsělnější
s odkladem, třeba nějakých 18-20%
teprve nastoupí z toho ročníku
příští do, když pomínu to, že tam je
taky odzáří do prosince
podíl děti, kteří prostě teprve
teď dou do 9.3.

Takže to bude trvat i otázka, jak se k tomu postavíme my, jak budeme prostě tlačit nejenom by novináře, ale my jako společnost prostě opravdu, jak vlastně samozprávu, tak i jako politickou reprezentaci k tomu, aby skutečně jednala protože tam se může stát to, co někteří politikové třeba Pavel bylo brádek lidovecký politik, začali psár na tvitru dobře tak tak postavíme ty školy, ty kapacity zvýšíme, a pak se se budou ty populačně slapsí ročníky tak co budeme s tím a školama dělat? Protože přesně tohle si začilo říkat v těch 90. letech, to jsou ty slapsí ročníky tak to budeme rušit.

To nezní jako si stajmu ve řešení od politika z prarodiné strany. Nicméně, mě by zajímalo, jaké tohle bude mít, jako nezaděláváme si na velký problém do budoucna? Jaký problém tohle bude za 10, 15, 20, 50 let, že tyhle silné ročníky prostě nemohli studovat na školách na které by měli mít? To je kridí možné, že si na ten problém zaděláváme, ale my si na ní podle mě nezaděláváme jenom tím, že tyhle silné ročníky nemohli studovat třeba na těch dymnázích a pad na vysoké školy. Navíc, já se domnívám, že opravdu pro řadu těch dětí, i díky na svému školství, ta situace na koniec nedopadne tak rozně špatně. Já se domnívám, že ten problém je systémový, protože my ne sněřujeme k tomu, aby chom vlastně se snažili mít co největší počet dětí na nějakém všeobecné vzdělávání i na střední škole, že cílem přece je, aby chom měli vzdělanou populace, protože

ta vzdělaná populace pravděpodobně.
Bude i více vydělávat, už bude platit
vyšší daně, bude si kupovat víc
a bude platit větší spotřební daně
z přidaného dnoty, takže třeba ta populace
potom uplatí nám. Té naší generaci,
ty důchody, na které nemám, protože
ona je si cedejme tomu silná,
ale ona není zase tak hrozně silná,
aby byla skopna nás v těch důchodých jednou život.
Já jsem zase ale četl argument
z opačné strany, buduho parafrázovat,
že rodiče v mnoha
případech neodhadnou potenciál
svého dítěte
a přihlásí ho na příleži těžkou školu.
Hra je v tom roli nějak
tenhle aspekt?
Otázka samozřejmě je,
co to je ta příleži těžká škola,
jestli vlastně to naše školství,
je vůbec tímto směrem vedeno správně.
Protože já právě,
když jsem se bavila vlastně
s tou planí magistrou
z cermatu, která jinak mohla musím říct
velmi rozumně, mě se řada argumentu líbela,
tak já jsem zeptala, jak dopadla maturita
taky stávající a úplně nejhuž
z Češtiny. Ty děti dopadli
u dotazu faktyckého
a těch tam musím říct bylo málo.
Ale vlastně dotaz, kde jsem, kde
si musela odpovědět
jako nějak konkrétním, faktem tohle
konkrétně tam byl dotaz na nejstarší
známou literárníj a památku světovou
odpověď byla Epoz o Gilgamešovit
a tam vlastně z celé té maturity
z Češtiny, vlastně ty děti
dopadli úplně nejhuž.
Jak říkám, ta maturita má málo
otázek tohoto typu, ale naše školství
pořád vlastně

to směřuje k tomu, že my ty děti
opravdu jakoby zahrnujeme počtem
dát a faktů, což je těžké.
Takže máme poci, že vlastně to všeobecné vzdělávání
je hrozně těžké, protože ty děti
přece musí zvládat nápor faktů.
Já tím nechci říct, že se to dělá ve všech školách
jsou fakt vímky, kde to není
a není jich úplně málo, je spousta skvělých škol.
Ale obecně vlastně to naše školství
je relativně hodně těžké
a je možné, ano, když
říkáme, tak ty děti na to nemají
tak možná, třeba
skutečně jako ten přístup není dobrý, ale my bychom
přece chtěli, aby ty děti
na to měli, ty školy by tady měli být
pro ty děti, my bychom se prostě měli snažit
mít ty děti, co nejlepší a nejsi říct,
ty děti na to nemají, ať dou na ty učnáky,
kdyby my přece potřebujeme ty učně.
Navíc my vůbec nevíme, co tyhle děti za
20-30 let budou dělat, protože
jsou mnou můžu být úplně jiná, i třeba kvůli
umělej inteligenci z rady různých důvodů
prostě, oni budou dělat
jako dospělí vlastně profese,
které třeba vůbec neexistují
a my potřebujeme, aby byli flexibilní,
aby prostě na to byli tak nějak právě
všeobecně ji připravené, ono
se hodně mluví o tom, že
třeba se vlastně potom tyto děti směřují
na společensko-vědní obory,
což mimo chodem, ale není pravidlo.
Pořád tady máme spoustu dětí, co studiuje,
dvoch studentů, co studiuje jiné obory,
ale my vlastně potřebujeme i ty společensko-vědní,
protože když budeme mít
jenom nějakým směrem zaměřenou společnost,
možná, že ona se
třeba nebude vyvíjet dobyře
jako by společensky, sociologicky,
a asi tím, že ti politikové

nebudou bližší tomu lidu,
nebo jak to říct, já nebudou mít ten
společensko-vědní přístup.
No Marek Benda byti řekl něco jiného.
Marek Benda vlastně netuší,
že předseda jeho strany politolog,
takže krytizoval a náš premier,
takže krytizoval obor například,
jako je politologii, je tomu tak,
já tím nechci říct, že musíme mít
jako tisíce politologů.
Ale že jsou potřeba i tyto obory
a na druhé straně, když ty už se rozhoduješ
pro vysokou školu, tam už máš spoustu informací
na rozdíl od těch 14 letých, 15 letých dětí.
A tam už vlastně i ty musíš
uvažovat, dejme tomu nějakou formou ekonomicky.
Protože máš mít tu svobodnou volbu.
Ale my vlastně chceme nějakou volbu
a nesvobodnou po těch 14 letých,
15 letých dětech.
Ty prostě většinově neví, co chtějí dělat
a my prostě potřebujeme, aby být zždělaní notabene.
Proč by se konec konců
ten 19 letý člověk, který třeba si udělá
i bakaláře nebo potom magistra,
nemohl ve final rozhodnou,
že bude truhlářem a jako truhlár
si třeba spoustu peněz vidělá, protože jsou potřeba,
a tu volbu?
No, to je si na toho opravdu jako hodně otázek
a spousta z těch otázek je
jako systémových a velmi těžkých.
My se vlastně bavíme o tom,
že je potřeba nějaké reformy školství,
bavíme se o tom,
že musíme vnímat technologický pokrok,
bavíme se o přístupu společnosti, o přístupu politiku,
kteří tohle nevnímají jako zásadní tém,
protože je to prostě téma dlouhodobé,
které se samozřejmě mnohem úřeší.
Jak se k tomu teď staví
ta současná politická reprezentace,
protože to je asi teď to nejdoužitější,

aby se taková situace, která se děje teď
a která nám může hodně zavařit
v následujících desítkách let, aby se neopakovala.
Jakom má nějaké systémové řešení?
Tak právě nastoupil nový ministr
školství Mikulášbek
ze stanu měl první tiskovou konferenci,
kde představil priority
a ty priority změli velmi dobře.
On opravdu mluvil o těchto systémových řešeních,
některé působali do výmem,
když ještě nejsou vlastně úplně propracované,
ale on de facto o těchto věce hovořil.
On pojmenoval ty neduhy, toto viděl.
Mluvil mimochodem právě o tom,
že je skutečně potřeba,
abychom nabídli dětem na středních školách
vlastně více všeobecného vzdělání,
že třeba potřebujeme něco na způsob licejí.
Nebo reale, kde ty děti
třeba ze začátku nastoupí, dojme tomu
všeobecnějších směru,
ale pak se třeba podvoule,
když máme mýzvy, tam jsou velké rozdíry
v těchto věkových kategoriích.
Třeba se potom rozhodnou,
že půjdou techničnějším směrem a tak dále.
Tohle on říkal, je otázka,
jestli bude schopen, to prosadit.
Jestli bude mít dostatečnou politickou sílu,
jestli proto se že nedostatek
vynáších prostředků, bude mít podporu.
A navíc, jestli dokáže vlastně
tímto směrem
nasměrovat i ty samozprávy, protože
u nás je školství extrémně decentralizované.
Je to školství, nebo i kdyby třeba
mil podporu přeměra, on tvrdí,
že jí má i přeměr mluví o tom vlastně
je to konec koncu obasou bývalí rektorzy
mluví o tom, že mají blízko ke školství
nepochybně mají.
Je otázka, jste se jim podaří toto dostat
opravdu i do těch samozpráv,

ale tam je zřejmě potřeba tlak isté
druhé strany.
Ty si začáte má dětma, já bych se k ní možná vrátila.
Já doufám, že třeba tyhle děti,
třeba si martyriem, že oni neví, co bude.
Chodí prostě do těch front, jejich rodiče tam chodí,
zoufalé hledají, tyhle děti počítají,
kolik ty rodiny si můžou
dovolit zaplatit.
Což by vůbec počítat ty děti v těch 14,
ještě neměli ty jejich rodiče, kolik si můžou dovolit zaplatit.
Třeba budou ty děti prostě tlačit
ty politické reprezentace, ty své samozprávy.
Třeba prostě oni budou za chvíli volit.
Tak třeba oni přijdou prostě s tím,
my chceme systémové řešení,
chceme systémové řešení změny
prostě v juky, mimo chodem to se chystá.
Otázka jak moc, my to jako veřejnost budeme hlídat.
Prostě chystá se revyzeku
rikula na základní škola, která je kríčová.
Ale protože je to školství
a protože je tu nekonkretní věc, tak se to málo sleduje.
Takže tady to jsou prostě důležité věci.
Faktem ještě tady prostě máme
stovky, nelo by se říct, tisící dětí,
co si prožívají.
Už po měsíc jako určité peklo
a strašné nejstoty, to jí může zanechat
na duši strašné psychické šrámy.
Řadá z nich nepochybně se nakonec dostanete,
ty šrámy už si ponesou,
ale bude to pro něm jít heprien.
Možná, že některé z nich to i třeba nějak posílit,
to já nedokážu posoudit
sda v tomto věku, je to posílení
nebo spíše jako právě ten šrám.
Nicméně pořád tady zůstané
nějaký počet děti, kteří opravdu
jako nevidou, jako výtězové budou to
ty poražení, kteří třeba nějak napsali
ty zkoušky, ale dostanou se tam
vůbec nechtěli.
Co pro tyto bude znamenat

a pro jejich budoucnost, a třeba tej jejich budoucnost, potom pro nás to je otázka, ale třeba oni sami potom donutí ty politiky, aby jednali. Možná, že ještě poslední otázka, když se vrátíme na zem, opravdu do té současné situace, tak mě by zajímalo to řešení té urgentní situace. Máš těště teď rodiče a děti dělat i máte těště nějaké možnosti? Tak rodiče můžou opravdu tlačit dejme tomu na té svoje kraje, třeba nějak opravdu jako relativně intensivně, protože vlastně ředitele mají možnost navíšit třeba o jednoho dva žáky většinou kapacity, protože ten ředitel otvírá dejme tomu tu třídu pro 30 děti, ale já vím, že třeba taková situace ve středu Českém kraji, ale on vlastně může dole rejstříku, vlastně coším povolují ministerstvo v škosti, mít až 32 děti, takže může vlastně do každé třídy ten ředitel otvírá dvě nebo tři a to může být na každé škole vlastně tam přímo děšči dvě další děti. Pokud vím, tak středo Český kraj bude chcít tady k tomu přistoupit. Takže jsou tady tyto varianti, ale na druhé straně tě rodiče mají opravdu velmi omezené manévovací pole, oni se prostě musítec snažit některé maminky nebo odcové se, kterým jsem hovořila, já bych se doporučila, aby si rodiči na to vzady dovolenou. Protože mi je prostě intensivně trávíme hodiny tím, že to hledáme. Chceme se jít na tu školu podívat, takže vlastně tam i v věcicky jdeme, protože já vlastně nevím, jestli tam chci přihlásit dítě, mě říkala jedna maminka, že vlastně se dívala už i

zoufalstvíme mohrem tady dítě, co se dobře učí.

Tohle dítě prostě opravdu mělo se nít
na gymnázium a pak na vysokou školu
výsledky

jako schopnosti na to evidentně má
a kapacity.

Ale ona říkala, my se díváme na učňovské obory,
já jsem našla učňovský obor, kde prostě
v kryterích je, že vlastně akcetují
i děti strojkou schování.

Chci já svou ceru dávna
tuto školu?

To jsou otázky na ministra školství,
to jsou otázky na kraje
a na další lidi, kteří mají vliv a moc
můžu při generace.

Reporter Karadníku N-Marketa Bouvínová
byla ve studiu N-Marketomosti, děkuju.

A měj se hezky, ahoj.

Já děkuju za pozvání majský den.

A teď už jsou na řadě zprávy,
které by vás dneska neměli minout.

Prezidentový Petru Pavlový
leží na stole žádost od Inspekce BIS
ohledně toho, aby zbavil v Ratislava
mináře, co by káncelěrem lčenlivosti.

Pokud by žádost podepsal,
nyní mě Inspektorům vysvětloval
okolnosti úníku informací z BIS na hrad.

Rusko podle mluvčí diplomacie Zacharové
podnikne odvedné kroky, pokud Česko
bude spětně žádat nájem za pozemky,
na kterých je ruské velvyslanectví.

České ministrstvo zahraničí rágovalo slově,
že cituje, Česko je právní stát
a věří, že Rusko bude také
postupovat jako právní stát.

Americký protivzdušný systém
Patriot umístěný v Kyjevě
je poškozený jenom minimálně
zjistili to na místě technice zespojených států.

Rusko tvrdilo, že
systém, který chrání ukrajinskou metropoli
v noci na úterí zasáhlo.

Bývalý střeďečeský hejtmanda
Vytrát opustil brněňskou věznicí,
kde si od počátku ledna
odpikával trest za korupci.
A muž, který měl na demonstraci
na václavském náměstí nášivky
z písmenem Z a logem wagnerovců
dostal odcoudu podmínku za popírání
genocidi, rok nesmí pobívat
v Praze.

A na závěr
ještě jízlivá poznámka
Něco vyselo ve vzduchu.
Byli jste v životě nervózní,
nevěděli jste přesně proč,
říkali jste si,
na rozí nějaké zásadní nebezpečí
a pak to konečně přišlo
zpráva, která geopoliticky
změnila úplně všechno.

Rusko
s veškerou vážností
podepsalo dohodu o
nerozmístivání zbraní ve vesmíru s Ugandou.

To jsme si oddychli
na slyšenou zítra.

Přijte
na výstavu Eviko Čátkové.
Moje tělo není ostrof.
Beletržný palác
Národní galerie Praha.